

že žalobkyně požaduje na žalovaných plnění zadržovaných dávek na stravě za tři roky, a, ježto plnění in natura za minulou dobu bylo pro ni nevhodné a neúčelné, požaduje za ně relutum v penězích. I rozepře tohoto druhu jsou ve své podstatě spory o výměnek, které § 49 čís. 3 c. ř. s. jsou výlučně přikázány okresním soudům.

Čís. 9287.

Od tohoto rozhodnutí se njev. soud odvolal ve věci R I 596/48

Lhůtu k odvolání jest počítati od doručení rozsudku prvního (sborového) soudu k rukám právního zástupce, třebaže vypověděl straně plnou moc a čtrnáctidenní lhůta § 36 c. ř. s. již uplynula, pakliže strana, byvši soudem vyrozuměna o výpovědi plné moci, nevyhověla nařízení soudu, by ustanovila co nejdříve nového právního zástupce. Když bývalý právní zástupce rozsudek vrátil, nebyl soud oprávněn, doručovati rozsudek straně a prodloužiti jí lhůtu k odvolání. Nesprávné právní poučení soudem stranu neomlouvá.

(Rozh. ze dne 18. října 1929, R I 801/29.)

Odvolací soud odmítl odvolání žalovaného jako opožděné. Důvody: Napadený rozsudek doručen byl žalovanou stranou Dr. Oskaru G-ovi dne 9. dubna 1929. Dr. G. vypověděl žalovanému plnou moc podáním z 5. března 1929 (po vynesení rozsudku v první stolici) a vrátil dne 11. dubna 1929 rozsudek procesnímu soudu s poukazem k výpovědi plné moci, uváděje, že není již oprávněn za žalovaného doručení přijímati. Na to procesní soud zařídil doručení rozsudku přímo žalovanému, který obdržel rozsudek dne 15. dubna 1929. Lhůta odvolací běží však od doručení rozsudku Dr. G-ovi. Třeba již uplynula lhůta čtrnácti dnů § 36 druhý odstavec c. ř. s. od výpovědi plné moci, nebyl dosud oznámen nový advokát žalované strany v době doručení rozsudku Dr. G-ovi, takže ve smyslu § 36 první odstavec c. ř. s. doručení Dr. G-ovi má plné právní účinky. Jde o spor advokátský a nový právní zástupce byl vykázán teprve plnou mocí ze dne 27. dubna 1929 (viz též »Civilní řád soudní« Dr. Hory pozn. 4 k § 36 c. ř. s.). Třebaže byl pak rozsudek doručen žalovanému přímo dne 15. dubna 1929, nemůže již býti odčiněn účinek doručení téhož rozsudku Dr. G-ovi dne 9. dubna 1929. Odvolání podáno bylo na poštu 29. dubna 1929, sice ve lhůtě čtrnácti dnů od doručení rozsudku žalovanému, ale po uplynutí odvolací lhůty běžící od 9. dubna 1929, od doručení rozsudku Dr. G-ovi a je tudíž opožděné. Opožděné odvolání musí býti odmítnuto, což se stalo vzhledem k předpisům §§ 471 čís. 2 473 a 474 druhý odstavec c. ř. s. v neveřejném sezení.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu, správně rekursu, nebylo lze vyhověti, poněvadž jest správným názor soudu odvolacího, že odvolání žalovaného z roz-

sudku krajského soudu ze dne 1. března 1929, dne 30. dubna 1929 podané a dne 29. dubna 1929 na poštu dané je opozděno. Jde o spor, ve kterém jest zákonem předepsáno zastoupení advokátem. Doručení rozsudku soudu první stolice mohlo se proto s účinky § 93 c. ř. s. státi jen k rukám právního zástupce žalovaného Dr. G-a, přes to, že žalovanému plnou moc vypověděl, an žalovaný, byv o vypovězení plné moci Dr. G-em od soudu uvědoměn, nevyhověl nařízení soudu, by nového zástupce co nejdříve ustanovil. To musilo býti stěžovateli jako procesní straně s ohledem na velící předpis § 36 c. ř. s. známo a měl proto hned, jak byl soudem první stolice uvědoměn o výpovědi plné moci jeho dosavadním právním zástupcem Dr. G-em postarati se o to, by soudu jmenoval nového svého právního zástupce a o ustanovení tom odpůrce ve sporu ve smyslu § 36 c. ř. s. uvědomil. An tak neučinil, nemohl soud první stolice rozsudek doručiti nikomu jinému, než dosavadnímu zástupci žalovaného Dr. G-ovi. Doručení to jest doručením rozsudku prvního soudu žalovanému, třebaže se stalo po uplynutí čtrnáctidenní lhůty § 36 c. ř. s., an proti odpůrci v rozepři zůstal Dr. G. právním zástupcem žalovaného tak dlouho, dokud žalovaný právního zástupce soudu nepoznačil a o tom odpůrce ve sporu neuvědomil. Soud první stolice neměl proto v tomto případě rozsudek Dr. G-em mu vrácený z důvodu, že žalovanému plnou moc vypověděl, žalovanému osobně doručovati, tím méně však mohl, když tak neprávem učinil, prodloužiti žalovanému lhůtu k odvolání, běžící ode dne doručení rozsudku soudu první stolice k rukám právního zástupce žalovaného Dr. G-a, jak se stalo v jeho usnesení ze dne 11. dubna 1929. To musilo žalovanému s ohledem na dotyčné předpisy civilního řádu soudního býti známo a neznalost těchto předpisů ho ve smyslu § 2 obč. zák. neomlouvá zrovna tak, jako nesprávné poučení soudu první stolice, jehož se mu dostalo ohledně lhůty k odvolání, dané mu ve zmíněném usnesení soudu první stolice. Jest proto správným názor soudu rekursního, že lhůtu k odvolání jest počítati od doručení rozsudku soudu první stolice Dr. G-ovi, ode dne 9. dubna 1929, a že proto odvolání podané teprve dne 29. dubna 1929 jest opozděné.

Čís. 9288.

Ochrana nájemců.

Předpisy §§ 18 a 20 zákonů na ochranu nájemců jsou vzhledem k § 879 čís. 4 obč. zák. předpisy zvláštními.

Pokud nelze míti za to, že kupní smlouva o zařízení obchodu a o zboží byla v souvislosti s postoupením obchodní místnosti.

(Rozh. ze dne 18. října 1929, Rv II 801/28.)

Žalobce převzal po zesnulé matce žalovaných trafiků a vyplatil žalovaným za inventář a zboží 9.000 Kč. Tvrdě, že obchodní zařízení a zboží v trafice nemělo větší cenu než 2.000 Kč, žaloval žalobce žalované o zaplacení 7.000 Kč, anebo o zaplacení 9.000 Kč proti vrácení zařízení a zboží. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto